

АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС;
ФІНАНСОВЕ ПРАВО

УДК 342:614.2

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2023.4.10>

Олеся Василівна Батрин,

кандидат юридичних наук,

Печерський районний суд м. Києва (суддя);

<https://orcid.org/0000-0001-9798-201X>,

e-mail: mysha-s@ukr.net

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПОВНОВАЖЕНЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я**

Розкрито проблеми правового регулювання повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я. Досліджено законодавчі та підзаконні акти, які регулюють правовідносини у сфері охорони здоров'я. Вивчено праці науковців, які досліджували питання, пов'язані з управлінням комунальними закладами охорони здоров'я. Запропоновано класифікацію повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я. Висловлено пропозиції щодо внесення змін до чинного законодавства про охорону здоров'я та про місцеве самоврядування.

Ключові слова: охорона здоров'я, комунальні заклади охорони здоров'я, правове регулювання, повноваження, місцеве самоврядування, медичні послуги.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Ефективність виконання органами місцевого самоврядування власних повноважень безпосередньо впливає на життєдіяльність територіальної громади. Належно організоване публічне управління у сфері охорони здоров'я сприяє досягненню максимально можливого рівня громадського здоров'я, підтримці високого рівня працездатності, своєчасному запобіганню та лікуванню хвороб на всіх рівнях медичної допомоги.

Загалом повноваження щодо організації роботи закладів охорони здоров'я закріплені за органами державної виконавчої влади. Водночас значні повноваження мають також і органи місцевого самоврядування. Належна правова регламентація повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я є запорукою ефективної діяльності комунальних закладів охорони здоров'я. Наведені міркування обґрунтовують актуальність обраної теми дослідження.

Стан дослідження проблеми

Специфіка правового регулювання діяльності закладів охорони здоров'я розкрита в наукових працях багатьох дослідників із правознавства та державного управління. Зокрема, Н. О. Полковнікова вивчала повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я [1] та фінансування діяльності цих комунальних закладів [2]. Розвиток повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони громадського здоров'я досліджував Н. О. Васюк [3]. Окремі аспекти статусу комунальних закладів охорони здоров'я відображені у праці О. В. Терзі [4]. Корисним було вивчення науково-практичного коментаря до Закону України «Основи законодавства про охорону здоров'я», підготовленого Б. О. Логвиненком [5]. Варто також виокремити наукову працю В. І. Теремецького та Г. В. Муляр, присвячену адміністративно-правовому забезпеченню прав пацієнта на охорону здоров'я [6]. Праці зазначених дослідників, законодавчі й підзаконні акти стали джерельною основою для підготовки цього дослідження.

Мета і завдання дослідження

Мета статті полягає у визначенні особливостей правового регулювання повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я. *Завдання* наукового дослідження передбачають: встановлення законодавчої бази, яка регулює повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я; характеристику окремих повноважень місцевих рад щодо управління закладами охорони здоров'я; розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства про місцеве самоврядування й охорону здоров'я.

Наукова новизна дослідження

Запропоновано класифікацію повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я. Також висловлено пропозиції щодо вдосконалення законодавства про місцеве самоврядування й про охорону здоров'я.

Виклад основного матеріалу

Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я закріплені в Конституції України, законодавчих і підзаконних актах. Основне значення для регулювання правовідносин у будь-якій сфері суспільного життя мають конституційні норми. Так, ст. 49 Конституції України встановлена безоплатність надання медичної допомоги в державних і комунальних закладах охорони здоров'я¹. Крім того, у ст. 8 Закону України «Основи законодавства

---

¹ Конституція України : Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254k/96-вр> (дата звернення: 18.11.2023).

про охорону здоров'я України» (далі – Основи) уточнюється, що до видів безкоштовної медичної допомоги належить екстрена, первинна, спеціалізована та паліативна допомога¹. При цьому окремі заклади охорони здоров'я перебувають у державній власності, а інші – у комунальній власності: в управлінні органів місцевого самоврядування. Надання медичної допомоги в таких закладах повинно відбуватися безкоштовно згідно з програмами медичних гарантій.

Н. О. Полковнікова наголошує на потребі в розмежуванні повноважень між органами державної влади та місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я [1, с. 268]. Натомість Н. О. Васюк стверджує, що законодавство України не закріплює виключного переліку питань місцевого значення, а це ускладнює розрізнення повноважень органів державної влади й місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я [3, с. 34]. В. І. Теремецький і Г. В. Муляр наголошують на вагомій ролі органів місцевого самоврядування у забезпеченні права пацієнта на охорону здоров'я [6, с. 50]. Погоджуючись із висновками дослідників, звернемо увагу на необхідність встановлення переліку закладів охорони здоров'я, які мають бути в державній власності, а які можуть бути створені в комунальній формі власності.

Окремі норми законодавства про місцеве самоврядування спрямовані на забезпечення безоплатності медичної допомоги в територіальних громадах. Варто звернути увагу, що відповідно до підпунктів 1 і 2 п. «а» ч. 1 ст. 32 Закону України № 2168-VIII виконавчі органи місцевих рад повинні забезпечити доступність і безоплатність медичного обслуговування, надання пільговим категоріям населення лікарських засобів та виробів медичного призначення². Згідно з ч. 4 ст. 8 Основ держава забезпечує безоплатність медичної допомоги у комунальних лікарнях та поліклініках згідно з медичними показниками³. Наведені норми відповідають положенням ст. 49 Конституції України. Тому вбачається, що доступність медичної допомоги означає створення мережі закладів охорони здоров'я не лише в містах, а й у кожному сільському населеному пункті. Мережа таких закладів повинна бути максимально наближеною до населення.

---

¹ Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

² Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19.10.2017 № 2168-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19> (дата звернення: 18.11.2023).

³ Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

Низка управлінських повноважень місцевих рад у сфері охорони здоров'я передбачена в Законі України «Про місцеве самоврядування в Україні» (далі – Закон № 280/97-ВР). Згідно з підпунктами 1, 6 і 8 п. «а» ч. 1 ст. 32 Закону № 280/97-ВР управління комунальними закладами охорони здоров'я належить до компетенції виконавчих органів сільських, селищних, міських рад. Названі органи місцевого самоврядування повинні забезпечити медичне обслуговування в закладах освіти, сприяти роботі громадських та неприбуткових організацій у сфері охорони здоров'я, створювати умови для занять населення фізичною культурою і спортом¹. Також варто зауважити, що відповідно до ч. 7 ст. 14 Основ виконавчі комітети місцевих рад повинні здійснювати матеріально-технічне, кадрове та фінансове забезпечення діяльності закладів охорони здоров'я². Отже, органи місцевого самоврядування здійснюють управління тими закладами охорони здоров'я, які передані з державної власності в комунальну або створені місцевою радою. Управління закладом охорони здоров'я враховує кадрове, матеріально-технічне і фінансове забезпечення їхньої діяльності.

Варто зауважити, що конкретний перелік закладів охорони здоров'я, які можуть бути створені в Україні, передбачений підзаконними актами. Згідно з наказом Міністерства охорони здоров'я України від 12 листопада 2002 р. № 892/7180 можуть бути створені однопрофільні, багатопрофільні та спеціалізовані лікарняні заклади. До окремих різновидів лікарняних закладів належать госпіталі, дитячі лікарні, медичні центри, пологові будинки, інфекційні та офтальмологічні лікарні, кардіологічні або гастроентерологічні диспансери. Крім того, можуть існувати амбулаторно-поліклінічні заклади, а також заклади швидкої медичної допомоги, переливання крові³. Перелік подібних закладів є доволі широким. Водночас у наведеному переліку немає вказівки на те, які саме заклади можуть бути створені і перебувати у державній, а які – у комунальній або приватній власності.

---

¹ Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр> (дата звернення: 18.11.2023).

² Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-ХІІ // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

³ Про затвердження переліків закладів охорони здоров'я, лікарських посад, посад фармацевтів, посад фахівців з фармацевтичною освітою, посад професіоналів у галузі охорони здоров'я, посад фахівців у галузі охорони здоров'я та посад професіоналів з вищою немедичною освітою у закладах охорони здоров'я : наказ МОЗ України від 28.10.2002 № 385 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0892-02> (дата звернення: 18.11.2023).

О. В. Терзі розподіляє окремі заклади охорони здоров'я за видами діяльності на лікувально-профілактичні, санаторно-профілактичні, діагностичні, фізкультурно-оздоровчі. Дослідниця стверджує, що за способом фінансування й організаційно-правовим статусом такі заклади поділяються на бюджетні установи, казенні підприємства, університетські клініки, господарські товариства [4, с. 60]. Водночас учена не висловлює думки щодо того, які саме заклади охорони здоров'я можуть перебувати в комунальній, державній або приватній формі власності.

Як зазначено у ч. 2 ст. 34 Закону № 280/97-ВР до відання виконавчих органів сільських, селищних рад належить надання встановлених законодавством пільг тим працівникам охорони здоров'я, які працюють у сільській місцевості¹. Відповідні пільги передбачені у ст. 77 Основ. Зокрема, медичним працівникам, які працюють у сільській місцевості, повинно надаватися безплатне користування житлом з освітленням і опаленням в межах норм, встановлених законодавством². Знайти придатне для проживання житло для медичного працівника, якого направили на роботу в сільську місцевість, є обов'язком органів місцевого самоврядування.

Варто звернути увагу на повноваження органів місцевого самоврядування щодо створення закладів охорони здоров'я. Наприклад, відповідно до ч. 1 ст. 60 Закону № 280/97-ВР органи місцевого самоврядування можуть мати у комунальній власності заклади охорони здоров'я³. Зокрема, відповідно до ст. 16 Основ органи місцевого самоврядування мають право приймати рішення про створення, припинення діяльності, реорганізацію або перепрофілювання закладів охорони здоров'я. Водночас варто враховувати, що наявна мережа таких закладів не може бути скорочена. Прийняття рішення про створення або реорганізацію закладів охорони здоров'я повинно відбуватися з урахуванням затвердженого плану розвитку госпітального округу⁴. Отже, орган місцевого самоврядування має

---

¹ Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр> (дата звернення: 18.11.2023).

² Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-ХІІ // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

³ Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр> (дата звернення: 18.11.2023).

⁴ Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-ХІІ // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

законодавчі повноваження щодо створення нового закладу охорони здоров'я, але робота такого закладу буде залежати від наявності грошових коштів у місцевому бюджеті. Можливість прийняття рішень щодо припинення або реорганізації закладів охорони здоров'я обмежується вимогою про неприпустимість скорочення наявної мережі цих закладів.

Звернемо увагу і на необхідність дотримання плану розвитку госпітального округу під час планування розвитку мережі закладів охорони здоров'я. Особливості функціонування госпітальних округів затверджені окремою постановою Кабінету Міністрів України. Органи місцевого самоврядування мають право подавати свої пропозиції місцевим державним адміністраціям під час розроблення плану розвитку госпітального округу. У межах плану розвитку госпітального округу визначається потреба у створенні, перепрофілюванні чи реорганізації комунальних закладів охорони здоров'я, забезпеченні кадровим ресурсом¹. Отже, органи місцевого самоврядування повинні узгоджувати свої рішення щодо розвитку мережі комунальних закладів охорони здоров'я з місцевими державними адміністраціями під час розроблення плану розвитку госпітального округу.

Варто зауважити, що відповідно до ч. 10 ст. 16 Основ до функцій органів місцевого самоврядування належить призначення керівників комунальних закладів охорони здоров'я. Строк повноважень керівника лікарні або поліклініки повинен складати від трьох до п'яти років². Призначення на посаду повинно відбуватися на підставі Порядку проведення конкурсу на зайняття посади керівника державного, комунального закладу охорони здоров'я, затвердженого Кабінетом Міністрів України. Названий Порядок встановлює принципи проведення конкурсу, етапи конкурсного відбору, особливості формування конкурсних комісій, перелік документів, які повинні подавати претенденти для призначення на керівні управлінські посади, умови проведення конкурсу та оголошення його результатів³.

---

¹ Порядок функціонування госпітальних округів і госпітальних кластерів та встановлення їх меж : затв. постановою Кабінету Міністрів України від 28.02.2023 № 174 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/174-2023-п> (дата звернення: 18.11.2023).

² Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-ХІІ // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

³ Про затвердження Порядку проведення конкурсу на зайняття посади керівника державного, комунального закладу охорони здоров'я : постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2017 № 1094 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1094-2017-п> (дата звернення: 18.11.2023).

Б. О. Логвиненко наголошує, що керівник є тією посадовою особою, яка здійснює контроль і нагляд за діяльністю інших професійних працівників, має повноваження особисто наймати і звільняти персонал підприємства [5, с. 79]. Визначення головного лікаря закладу охорони здоров'я є важливою та відповідальною справою, оскільки саме від нього залежить формування працездатного та ефективного трудового колективу. Претендент на керівну посаду повинен мати не лише відповідний рівень освіти, а й організаторські здібності.

Важливим напрямом діяльності органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я є фінансове забезпечення поліклінік та лікарень, які перебувають у комунальній власності. Зокрема, згідно з частинами 3 і 4 ст. 18 Основ за рахунок коштів місцевих бюджетів може бути профінансовано надання медичної та реабілітаційної допомоги населенню. Фінансування закладів охорони здоров'я, що функціонують у статусі бюджетних установ, відбувається в порядку, встановленому бюджетним законодавством¹. Справді, у Бюджетному кодексі України закріплено низку норм, які передбачають спрямування коштів місцевих бюджетів на розвиток мережі закладів охорони здоров'я. Зокрема, відповідно до ч. 3 ст. 71 Бюджетного кодексу України (далі – БК України) місцеві бюджети розвитку можуть включати капітальні видатки на оновлення матеріально-технічної бази, комп'ютеризацію та інформатизацію комунальних закладів охорони здоров'я. Згідно з п. 3 ч. 1 ст. 89 БК України до видатків місцевих бюджетів міських та сільських територіальних громад належить утримання закладів охорони здоров'я. Наприклад, оплата комунальних послуг та енергоносіїв у комунальних лікарнях, фінансування місцевих програм надання населенню медичних послуг². Отже, окремі норми законодавства про охорону здоров'я, а також бюджетного законодавства встановлюють повноваження органів місцевого самоврядування у сфері фінансування мережі комунальних закладів охорони здоров'я.

Варто зауважити на можливості розроблення місцевих програм розвитку комунальних закладів охорони здоров'я. Відповідно до ч. 5 ст. 3 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (далі – Закон № 2168-VIII) органи місцевого самоврядування можуть затверджувати та фінансувати місцеві

---

¹ Основи законодавства України про охорону здоров'я : Закон України від 19.11.1992 № 2801-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 18.11.2023).

² Бюджетний кодекс України : Закон України від 08.07.2010 № 2456-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17> (дата звернення: 18.11.2023).

програми розвитку комунальних закладів охорони здоров'я. Видатки органів місцевого самоврядування можуть спрямовуватися на оновлення матеріально-технічної бази закладів охорони здоров'я, капітальний ремонт і підвищення оплати праці медичних працівників¹. Як передбачено у п. 16 ч. 1 ст. 43 Закону № 280/97-ВР обласні та районні ради можуть затверджувати місцеві програми соціально-економічного та культурного розвитку². Зазначені програми можуть стосуватися розвитку мережі комунальних закладів охорони здоров'я, що відповідає нормам ч. 5 ст. 3 Закону № 2168-VIII. Н. О. Полковнікова наголошує, що передача закладів охорони здоров'я з державної в комунальну власність повинна супроводжуватися належним фінансовим забезпеченням, передачею частини податкових надходжень до місцевих бюджетів [2, с. 108]. З викладеного випливає, що необхідна для фінансування комунальних закладів охорони здоров'я з місцевих бюджетів територіальних громад правова основа закріплена в різних законодавчих актах України.

Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я передбачені в багатьох законодавчих актах. Зокрема, ст. 32 Закону № 280/97-ВР має назву «Повноваження у сфері освіти, охорони здоров'я, культури, молодіжної політики, фізкультури і спорту, утвердження української національної та громадянської ідентичності», але вона не враховує всіх повноважень місцевих рад та виконавчих комітетів у сфері охорони здоров'я, якими вони наділені згідно з іншими законодавчими актами. Так, у ст. 32 Закону № 280/97-ВР закріплено повноваження виконавчих комітетів місцевих рад щодо управління комунальними закладами охорони здоров'я. Водночас у ст. 14 Основ уточнюється, що управління цими закладами охоплює матеріально-технічне, кадрове та фінансове забезпечення їх діяльності. Варто наголосити, що повноваження щодо призначення керівника комунального закладу охорони здоров'я передбачені не в Законі № 280/97-ВР, а у ст. 16 Основ. Якщо у ст. 43 Закону № 280/97-ВР закріплено повноваження органів місцевого самоврядування щодо розробки і затвердження місцевих програм соціально-економічного розвитку, то у ч. 5 ст. 3 Закону № 2168-VIII уточнюється, що органи місцевого самоврядування можуть приймати програми розвитку

---

¹ Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення : Закон України від 19.10.2017 № 2168-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2168-19> (дата звернення: 18.11.2023).

² Про місцеве самоврядування в Україні : Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр> (дата звернення: 18.11.2023).

мережі комунальних закладів охорони здоров'я. Вважаємо, що всі повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я доцільно закріпити в межах однієї спеціальної статті Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Висновки

Повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я встановлені в Конституції України, законах України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» та Основах законодавства України про охорону здоров'я. Можна виокремити такі групи повноважень органів місцевого самоврядування, що встановлені в законодавстві України:

1) планувальні й прогностичні: затвердження місцевих програм розвитку мережі закладів охорони здоров'я, участь у розробленні планів розвитку госпітального округу;

2) установчі: створення або реорганізація закладів охорони здоров'я, передача закладів охорони здоров'я з державної в комунальну власність;

3) організаційно-забезпечувальні: призначення керівників закладів охорони здоров'я, надання матеріально-технічного забезпечення, фінансування мережі таких закладів.

Дотепер одні повноваження органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я передбачені Законом України «Про місцеве самоврядування в Україні», другі – Законом України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», а треті – Законом України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення». Для вдосконалення правового регулювання повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я пропонуємо закріпити весь перелік повноважень органів місцевого самоврядування та їхніх виконавчих комітетів в окремій частині ст. 32 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Подальші наукові дослідження проблем правового регулювання повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я можуть стосуватися вдосконалення правових засад створення або управління закладами охорони здоров'я, фінансового забезпечення їхньої діяльності.

Список бібліографічних посилань: 1. Полковнікова Н. О. Повноваження органів державної влади та органів місцевого самоврядування у сфері охорони здоров'я: розмежування й рівні перетину. *Право та державне управління*. 2019. № 4. С. 263–269. DOI: <https://doi.org/10.32840/pdu.2019.4.41>. 2. Полковнікова Н. О. Фінансове забезпечення сфери охорони населення на місцевому рівні в умовах децентралізації управління. *Публічне управління і адміністрування в Україні*. 2020. Вип. 16.

С. 105–110. DOI: <https://doi.org/10.32843/2663-5240-2020-16-18>. **3.** Васюк Н. О. Розвиток повноважень органів місцевого самоврядування у сфері охорони громадського здоров'я. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2010. № 2. С. 31–38. **4.** Терзі О. В. Щодо визначення переліку та класифікації об'єктів у сфері охорони здоров'я. *Jurnalul Juridic Național: Teorie și Practică*. 2018. № 8. С. 58–61. **5.** Логвиненко Б. О. Науково-практичний коментар до Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я». Київ : Дакор, 2021. 272 с. **6.** Теремецький В. І., Муляр Г. В. Сучасний стан адміністративно-правового забезпечення реалізації права на охорону здоров'я. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Юриспруденція»*. 2020. № 43. С. 48–51. DOI: <https://doi.org/10.32841/2307-1745.2020.43.10>.

Надійшла до редколегії 20.11.2023

Прийнята до опублікування 13.12.2023

Batryn O. V. Regulation of local self-government bodies powers in health care

The article is devoted to the issues of legal regulation of the powers of local self-government bodies in health care. Legislative and subordinate acts governing legal relationships in healthcare are reviewed. The legislation regulating the powers of local self-government bodies is studied. The research of scientists in law and public administration focused on the governance of local healthcare facilities is examined.

The paper provides the characteristics of the specific powers of local self-government bodies in healthcare institution management. It includes the possibilities of creating and reorganizing such institutions, appointing leaders, and providing financial and material-technical support. Local councils have the authority to develop and approve programs for municipal healthcare institutions development. The involvement of local self-government bodies in developing hospital district development plans is clarified. The nature of the participation of local councils in providing benefits to medical workers working in rural areas is established. A list of potential healthcare institutions in Ukraine is provided. The norms of several legislative acts that provide relevant powers are compared.

An article proposes a classification of the powers of local self-government bodies in health care. In particular, all powers should be divided into three groups: planning and forecasting, regulatory, and organizational-supportive. In particular, powers should be divided into three groups: planning and forecasting, regulatory, and organizational-supportive. Proposals are made for amending the current legislation on healthcare and local self-government. It is proposed to enhance the legal regulation of the powers of local self-government bodies by including the full list of powers of local councils and their executive committees in the healthcare field in a separate section of Article 32 of the Law on Local Self-Government.

Key words: health care, municipal health care institutions, legal regulation, powers, local self-government, medical services.

